

695. В.

По Конф. 38215

6506

О. ОЛЕСЬ

ИЗДАТЕЛЬСТВО

**КОМУ ПЕРВЫМ
ПЕЧАТЬ МОЮ
ПОЭЗИИ.**

З М І С Т :

	Стор.			Стор.
Із старих і майбутніх ві- ків	5		Як сфінкс	62
Вітри і бурі весняні	6		Ти стомивсь	64
Із наших снів	9		Життя в своїй красі	67
Заньковецькій	10		Як океан, глибока рана	70
На плач наш, на стогін	12		О, принесіть, як не надію	72
Весна дерева шумом крила	13		Ой, чужино-чужинонько	73
Воля	14		Умерти, чи край свій ли- шити	75
З мечем і келихом вина	15		На чужині	77
Повстання зайнялось	19		Літо, свято	78
Під Крутами *	20		Мерці	81
Вояче-брате	24		Все більш зникає берег	84
В пурпурових шатах поле	26		Брати-вигнанці	86
Не плач, о, Музо	27		О, не дурно ми плачемо	87
Вели його маленькі, як пігмеї	29		Заходе сонце	88
1921 рік	31		Ах, як стогнали ми	89
З зерна надій моїх	32		Схилив я голову	90
За горою сонце гасне	36		Коли б я знав, що розлу- чусь з тобою	92
У Степана рана	37		Куди нас буря не загнала	94
Чи тут лишитись	38		В часи утечі і вигнання	95
Біжу, куди не знаю	40		Гуси чи лебеді	97
Вони під прапором ідуть	42		Невже прийти, вклони- тись	98
Голод	45		Покинуті, до вас думки	100
Чорні стовпи	55		Всю ніч вони снилися	101
Чи не ти, сліпий, із хати	56		Чи вглежу ще свою країну	102
В нас не сталося нічого	58		Моїй матері	104
Страждати, думати	60			

	Стор.		Стор.
Може й повернуся	106	Він загорівсь	134
Уймають біль єдині сні	107	Це вже не горе особисте	135
Хто в час пожежі	108	З цієї крові, що лилася	136
Не вбивайте останніх на- дій	109	Не знаю що	138
Упав чабан	111	Не складайте крил	139
Як на святих, дивлюсь на вас	112	Уже завершений упав	141
В роковини Шевченка	114	И досі ще цвітуть	143
Все ще нічого	116	Одспівав я пісні	145
Як зграї хмар	118	Я бачу вас	147
Два келихи	119	Не сумуй	148
Погляньте, яке божевілля	120	Земля летить	151
Ні, це не роки боротьби	122	Иди, наш катоньку	152
Де цвіт життя	123	Ще громом вибухнуть повстання	154
Це не життя уже	125	Десь ліси шумлять	155
Не нам від сорому горіти	127	Спішіть на бій	157
Ми стільки вилили огню	128	Синій, як море	159
Переможіть ще стократ нас	129	Бачу, чую	161
Життя — це все	130	Ридати хочеться	163
Не той переміг	131	Отаман	164
Енергії	132	О, вір мені	169
Блаженні ті, що із ви- гнання	133	Любіть	170
		Сон, що людям снівсья	172
		Національна честь	173
		Виражаю тебе я	174

